

S'obri la caixa de les sorpreses

• Dues declaracions «nacionals» han adornat el començament electoral a València. Dissabte, **Miquel Roca** responia als requeriments quasi comissarials d'un periodista de *Las Provincias* afirmant que ell no creu *políticament* en els Països Catalans. Una. La segona, a càrrec de l'aliancista **Gabriel Canellas**, president del govern de

La paella dels populars a Albal acabà en indigestió. Canellas, culpable.

les Illes. Segons Canellas, «aquesta unitat política està fora de lloc i no seria acceptada per cap de les tres parts». Una altra afirmació del president, però, va aterrir tota la concurrència a la festa que Coalición Popular havia preparat a Albal, municipi proper a València, bressol llunyà del *cunero* **Àngel Sanchis Perales**, on s'havien aplegat **Carlos Robles Piquer**, **José Luis Alvarez**, **Alvaro La Puerta**, **Gerardo Fernández Albors**, etc., etc.

El popular Gabriel Canellas afirmà, ben convençut, que «Catalunya, el País Valencià i les Illes participen d'una mateixa cultura i d'una forma d'expressió en la qual tots ens entenem». El somriure es va gelar en la boca de tota la jerarquia aliancista valenciana. Gabriel Canellas ha participat en els actes del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, més activament que **Joan Lerma**. **Sanchis Perales**, **Emilio Attard** i **José Maria Escuin** ho ignoraven. Les declaracions de Canellas els han fet canviar

l'origen geogràfic dels seus fantasmes particulars. Perquè, en el seu míting a València, Roca va dir que era ell qui parlava valencià i que, damunt, ho feia malament. Campanya de sorpreses.

• **Ricard Pérez Casado**, alcalde de València, **Joan Lerma**, president de la Generalitat, **José Maria Maravall**, ministre espanyol i cap de llista per València (sí no, ¿qui? —comentava l'altre dia un vell militant del partit: ¿Jaume Castells o Adela Pla...?) inauguraven la campanya PSOE a València. Amb una plaça de bous *llena hasta la bandera*, i amb gent al carrer que ni tan sols pogués entrar-hi. El president del govern espanyol, màxima figura de la vesprada, ha llançat el primer repte electoral.

Campanya PSOE perquè, curiosament, el PSPV perd les pròpies sigles en cada campanya d'abast «ultraregional». Ja va passar en les darreres generals i durant el referèndum de l'OTAN. Quan es discuteix de temes seriosos, de l'alta política, el PSPV-PSOE esdevé, automàticament, PSOE. Per bon camí.

I l'anècdota. Dies abans, **José Maria Maravall**, sopà a Rocafort, a casa de l'escultor **Andreu Alfaro** i de **Doro**, la seua esposa. Sopar d'alta temperatura cultural, sens dubte, ja que tots tres van compartir taula amb **Joan Fuster**, el director de l'Institut

Valencià d'Art Modern, **Emilio Jiménez**, el crític i escriptor **Ricardo Muñoz Suay**, el pintor **Manuel Valdés**, i **Raimon**, que hi acudí amb **Annalisa**. De la conversa transcendí, com a mínim, el menú: *vichysoise*, tomaca amb *mozarella*, carn amb herbetes d'italiana mida i més formatge, de postres. Tant de formatge provocà una força verbal incontenible en el ministre el dia del míting, desconeguda, segons els observadors que es va dur de Madrid. Potser el veurem més sovint per València, i molts hauran d'engolir-se això de *cunero*.

• La festa de la Coalición Popular promoguda per **Sanchis Perales**, amb paella-guines inclosa, es va celebrar a Albal i comptà amb la participació de l'alcalde de la població. En l'aplec, que es va celebrar a l'ermita de Santa Anna, es va cantar la salve com a obertura de la campanya i es va comptar amb la participació del capellà **Martínez Duato**, que assenyala que Coalición Popular guanyarà les eleccions «perquè la Mare de Déu ens assisteix». Els carrers d'Albal recorden encara la croada; **José Antonio**, **18 de Julio**, **Mártires de la Tradición**, **Generalísimo**. L'alcalde, no cal dir-ho, n'és el responsable. I Àngel Sanchis Perales entén una posició tan «democràtica», «perquè el poble es fixa en unes altres coses, molt més importants». Una bona manera de començar a fer boca electoral.

Felipe i Lerma a l'aeroport. La campanya PSOE començà a València.

• Mentre **Unitat del Poble Valencià** comença activament la seua campanya, cal destacar una nota d'interés que ha tingut lloc durant els dies anteriors. La UPV ha obert locals a Elx —amb una assistència de més de cent persones— i a Alcoi —un feu suposadament valencianista, però amb greus mancances a l'hora d'estructurar i cohesionar un ampli potencial—. A hores d'ara, UPV compta amb una xarxa de locals per les comarques del sud, reforçats ara amb els d'Elx i Alcoi.

Dilluns d'aquesta setmana **Andreu Banyuls, Ernest Garcia, Pepa Chesa i Vicent Álvarez** presentaven a València candidatura i campanya. Més enllà d'aconseguir representants al Parlament espanyol, els nacionalistes valencians estan per uns bons resultats, que els faça abordar amb força les eleccions municipals i autonòmiques.

Ernest Garcia, ¿les cendres de juny?

Potser la fugida del vot útil en aquesta ocasió donarà alguna sorpresa. O potser no. La mateixa sorpresa que ha somogut els fonaments d'**Unión Valenciana**, quan han vist que no entren per a res en cap de les enquestes que han començat a airejar-se aquests dies. *Las Provincias*, doncs, no en publicarà cap, en tota la campanya. Si les coses van com van.

• També en les comarques del sud **Juan Rovira Tarazona**, honorable *cunero* a Alacant i a Lleida, cap de llista per Coalición Popular en aquesta primera ciutat i nascut a la segona, va començar amb una nota de color la campanya. Juan Rovira, amb prece-

dents familiars il·lustres, ex-ministre de Sanitat durant el mandat de la UCD, comentà que coneixia profundament la seua circumscripció perquè «he veraneado en Jávea durante muchos años y me conozco bastante bien la problemática alicantina». Tot un programa.

• Una pausa en la campanya. La protagonitzada per **Rafael Ramírez Montoliu**, vinculat al partit **Unión Valenciana**. Montoliu durà als tribunals aquesta setmana, d'una banda, el dia 3, **Pilar López, Rosa Solbes, Emília Bolinches, Ferran Belda, Jesús Sanz i Miquel Àngel Villena**, periodistes valencians, treballadors de diversos mitjans que quasi abracen tot el panorama informatiu de la ciutat. Tots ells, acusats per «injúries greus», presumptament comeses en escriure i publicar el reportatge «Derecha, derecha, en blau la verdadera», al *Valencia Semanal* del 25 de novembre de 1979. Els periodistes acusats firmaven amb el pseudònim Col·lectiu B. Pérez, que ja ha visitat els tribunals massa vegades perquè això no afecte coses tan elementals com, per exemple, la llibertat d'expressió.

El mateix **Rafael Ramírez** traurà del son abstencionista **Josep Guia, Joaquim Bernà, Rafael Pino, Joan Dana i Fèlix Bella**, militants de l'MDT, els quals durà als tribunals el dia 5, en vista d'apel·lació contra la sentència que els condemnava, en juí vist el 6 de febrer, a dos dies d'arrest menor i al pagament de 120.000 pessetes d'indemnització per un presumpte atac, la vespra de la celebració del 25 d'Abril del 85, quan un grup de persones vinculades a organitzacions anticatalanistes tapaven, com és el seu costum, cartells d'Acció Cultural i de l'MDT.

• I campanya, també, al Principat, on, aquests dies, **Martí i Jusmet**, delegat del govern espanyol, s'ha mostrat sorprès davant els mitjans de comunicació per les afirmacions del president **Tarradellas**, que el veia com el futur president de Catalunya. «No m'ho he plantejat, i són unes afirmacions que m'han estranyat». A Obiols més, de segur.

• Començament de campanya del PSC. **Narcís Serra**, ministre de la Guerra, aïlla políticament l'extrema dreta i descarta qualsevol intent col-

pista. Inicia la campanya pels mercats de Barcelona, i alguns el tracten encara com a alcalde. Ai, la premsa. En una primera roda de premsa repta **Miquel Roca** a un debat. Roca, però, matisava a EL TEMPS a València: «¿Serra...? No, ni de bon tros». El número u per Barcelona oblida, a parer del líder convergent-reformista, que, més enllà d'encapçalar candidatures, aquest s'ha convertit en candidat a la presidència de l'estat, malgrat les enquestes d'*El País*. El PSC que, en campanya estatal i tot, encara és PSC, ha polaritzat la campanya entorn de Serra, per desmarcar **González** del líder del PRD. Ho diu *La Vanguardia*. Serà el gran tema de les eleccions, al nord.

• Acabem a l'est. **Gregori Mir**, parlamentari socialista de les Illes, no l'han presentat a les eleccions. La notícia ha colpit a Mallorca. Mir ha comentat a EL TEMPS que no ha estat inclòs en les llistes per una trajectòria massa visiblement nacionalista. **Alfons Cucó**, íntim amic seu i el senador per València més votat en totes les eleccions, tenia les mateixes pors. El seu cas, evidentment, no ha estat el

Les bases mallorquines, ai.

mateix. S'ho ha guanyat a pols. Gregori Mir, historiador i gestor de la Fundació del Congrés de Cultura Catalana, promotor d'activitats culturals de tota mena, hauria de tornar a Mallorca, i treballar-se més les bases. Ha viscut i s'ha deixat engolir massa per Barcelona. Un problema que ell oblida. □